

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. júla 2012
— Rada Európskej únie/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Európska komisia, Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace)

(Vec C-337/09 P) ⁽¹⁾

[*Odvolaie — Obchodná politika — Dumping — Dovozy glyfosátu s pôvodom v Číne — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) — Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve — Pojem „podstatný vplyv štátu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) prvej zarážky — Verejný akcionár, ktorý de facto kontroluje valné zhromaždenie akcionárov výrobcu — Považovanie takej kontroly za „podstatný vplyv“ — Posúdenie mechanizmu registrovania vývozných zmlúv — Rozsah súdneho preskúmania — Posúdenie predložených dôkazov*]

(2012/C 295/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca a G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (v zastúpení: pôvodne D. Horovitz, advokát, neskôr F. Graafsma, J. Cornelis a A. Woolich, advocaten, ako aj K. Adamantopoulos, dikigoros, a M. D. Moulis, barrister), Európska komisia (v zastúpení: T. Scharf a N. Khan a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia), Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) (v zastúpení: J. Flynn, QC)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) zo 17. júna 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Rada (T-498/04), ktorým Súd prvého stupňa zrušil článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 1683/2004 z 24. septembra 2004, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz glyfosátu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 303, s. 1), v rozsahu, v akom sa týka Zhejiang Xinan

Chemical Industrial Group Co. Ltd — Výklad článku 2 ods. 7 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mím. vyd. 11/010, s. 45) — Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamietá.
2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov spojených s konaním o nariadení predbežného opatrenia.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 282, 21.11.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. júla 2012
— Európsky parlament/Rada Európskej únie

(Vec C-130/10) ⁽¹⁾

[*Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Nariadenie (ES) č. 881/2002 — Nariadenie (EÚ) č. 1286/2009 — Obmedzujúce opatrenia namierené proti osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talibanom — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Voľba právneho základu — Články 75 ZFEÚ a 215 ZFEÚ — Nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy — Prechodné ustanovenia — Spoločné pozície a rozhodnutia v oblasti SZBP — Spoločný návrh vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisie]*

(2012/C 295/03)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Európsky parlament (v zastúpení: E. Perillo a K. Bradley, A. Auersperger Matic a U. Rösslein, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bishop a R. Szostak, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, E. Ruffer a K. Najmanová, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues a A. Adam, splnomocnení zástupcovia), Švédske kráľovstvo (v zastúpení: A. Falk a C. Meyer Seitz, splnomocnené zástupkyne), Európska komisia (v zastúpení: S. Boelaert a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť — Zrušenie nariadenia Rady (EÚ) č. 1286/2009 z 22. decembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al Káida a Talibanom (Ú. v. EÚ L 346, s. 42) — Voľba právneho základu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania.
3. Česká republika, Francúzska republika, Švédske kráľovstvo a Európska komisia znášajú vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 134, 22.5.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. júla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — X/ Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-334/10) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a b), článok 11 A ods. 1 písm. c) a článok 17 ods. 2 — Časť investičného majetku patriaceho podniku — Prechodné používanie na súkromné účely — Vykonanie trvalej prestavby tohto majetku — Zaplatenie DPH za trvalú prestavbu — Právo na odpočet)

(2012/C 295/04)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 6 ods. 2 prvého pododseku písm. a) a b), článku 11 časti A ods. 1 písm. c), ako aj článku 17 ods. 2 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001 s. 23) — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Zdaniteľná osoba, ktorá na svoje súkromné účely prechodne používa časť investičného majetku patriaceho jej podniku a ktorá vykonala úpravy trvalého charakteru na tieto účely — Právo na odpočet DPH zaplatenej za úpravy trvalého charakteru

Výrok rozsudku

Článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a b), článok 11 A ods. 1 písm. c) a článok 17 ods. 2 šiestej smernice Rady 77/388/EHS Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 95/7/ES z 10. apríla 1995, sa majú vykladať v tom zmysle, že na jednej strane zdaniteľná osoba, ktorá na svoje súkromné účely dočasne používa časť investičného majetku patriaceho jej podniku, má na základe týchto ustanovení právo na odpočet dane z pridanej hodnoty zaplatenej na vstupe z titulu nákladov vynaložených na trvalú prestavbu tohto majetku, hoci sa táto prestavba uskutočnila s cieľom takéhoto dočasného používania na súkromné účely, a že na druhej strane toto právo na odpočet existuje bez ohľadu na skutočnosť, či pri nadobudnutí investičného majetku, na ktorom sa vykonala uvedená prestavba, bola zdaniteľnej osobe vyfakturovaná DPH a či si túto daň zdaniteľná osoba odpočítala.

(¹) Ú. v. EÚ C 246, 11.9.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 19. júla 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sozialgericht Würzburg — Nemecko) — Doris Reichel-Albert/Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Vec C-522/10) (¹)

[Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (ES) č. 987/2009 — Článok 44 ods. 2 — Posúdenie nároku na starobný dôchodok — Zohľadnenie dôb starostlivosti o deti vykonaných v inom členskom štáte — Uplatniteľnosť — Článok 21 ZFEÚ — Voľný pohyb občanov Únie]

(2012/C 295/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sozialgericht Würzburg